

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.10. Vt quis digne S. frequentet Communionem, expedit vt adeo liber sit
ab omni carnis & sanguinis affectu, quasi esset illi mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

IX.
Error
circa hoc
Sacramen-
tum re-
felliur.

formam recipit maiorem vel plures hostias ma-
ius etiam sanatur gratia incrementum. Hic est
inhibendus; quia licet verum sit errorem non
sapere si quis dixerit quod gratiam causet quo
tempore durat species Sacramentales, & quan-
to plures recipiuntur formae, tanto copiosior in
animam profuere debeat gratia: hoc nihilomi-
nus magnum posset parum doctis auferre in-
continentis: indicarent enim multam illis adimi
gratiam, quae illis in hoc Sacramento confertur,
si forma illis negetur maior pluresque hostiae;
debet autem hoc evitari; nec enim quoad figu-
ram plus ille habuit qui multum collegit Man-
na, quam qui parum, omnibusque quantum est
ex parte sua aequaliter proficit: maiora vero gra-
tiae augmenta quae in illo recipis, scias illa non
esse sumenda ex maiori forma quam recipis,
sed ex ferventiori devotione qua communicas.

Tertia.

Ultimò adducunt SS. DD. plures rationes &
& congruentias quibus confirmant convenientiam
figuræ cum figurato, inter Manna & SS.
Sacramentum, habeaturque hæc principalis,
quod eibus ille, sicut hic, de caelo descenderet, &
quia talis bona communicabat caelestia, terrenis
his & infimis infinita differentia digniora sit
igitur nunc hæc nostri argumenti ponderatio.
Si Deus morte peniat filios Israel quia gustato
iam Manna postulat à Deo bona terrena, iusta
penam, eorumque carnalis appetitus mortificatio-
ne, atque ad confirmationem quod in istis affecti-
bus quos testati sunt, illos supplicium oppresserit
rigore mortis, in signum penae: ita iusti-
tiae ob eorum temeritatem, hoc velit Deus E-
pigraphium inscribi: *Sepulchra concupiscentiae*:

X.
Terren-
tur indi-
gne com-
munican-
tes.

quia ibi mortua est eorum concupiscentia: quo-
nam Deus supplicio plectet Christianum, qui ex
eius misericordia novit Deum sibi in Divino
hoc tradi convivio, nec ignorat, quantæ sint ille
delicia quibus in illo demulcetur: nihilominus
carnalibus inhiat & delectatur. Quam penam
talis meretur culpa quæ in medio fructuosis ma-
ximorum bonorum quæ posset optare illique
in hoc Sacramento communicant, adhuc terren-
orum demonstrat affectum illosque ab anima
sua non expellens ad S. accedat communio-
nem? Quod Deus Gentilibus, Mauris, & Arabi-
bus, absque villo eorum damno bona concedat
quæ possulant terrena: quod illos Divino suo iu-
dicio patitur desiderijs, non adeo mirum videre il-
los ex desiderio quo flagrant illa petentes: quan-
do quidem ignorent quæ Deus bona suis com-
municet: ceterum quod Christianus qui lumine

fidei cognoscit Deum esse illum hic sibi traditum,
quem cum habuerit, nihil illi potest deesse: nihil-
ominus animam terrenis afficiatur voluptatibus,
affectusque bonorum illam sibi rapiant, quæ cum
tam parva sunt, qualia sunt temporalia, tale non
merentur nomen; eorum omnino oblatu quæ
Deus illi concedit: culpa est non levi digna
supplicio: & quod grauius est quod tu qui S. fre-
quentas communionem in qua experientia didi-
cisti quanta sit deliciarum affluentia, eam te
Deus in hac cumulat non obstantibus his deli-
tibus, illas radicibus ex anima tua non evellas quas
prava postulat à te concupiscentia: casus est qui
merito tibi mortis tæ formidinem incutit.
Animo revolve in hac sacra communione su-
perferibi hanc Epigraphem: *Sepulchra concupis-
centiae*, quo tibi declaretur quod si ad illam ac-
cesseris eius addictus affectibus, merito etiam
quæ timere possis quod dum illis ad votum futu-
ris, licet Deo sic permittere, tuam in illis mor-
tem invenias. Ni fallor infirmat hoc Apostolus
agens de debita preparatione ad S. communio-
nem, atque de penam quæ manet accedentes in-
digne: *Qui enim manducat & bibit calque iudi-
cium sibi manducat & bibit* Sibi certo perit ad
quod iudicium mortis bibas, qui indignus hanc
mensam frequentavit: nam indignitas eius in
hoc consistit quod affectus carnis & sangui-
nis penitus non eradicit, nec illusiones tel-
cundat concupiscentiæ: & sicut hic est eius se-
pulchrum propter mortem quam nobis iacet,
ita sciat quod ad illam accedens indigne mortis
portis sit quam proximus.

§. 10. *Ut quis digne S. frequentet commu-
nionem, expedit ut adeo liber sit ab
omni carnis & sanguinis affectu quasi
esset illi mortuus.*

Quantum novi nondum ex integro titu-
lum exposuimus huic præscriptum Sa-
cramento: *Sepulchrum concupiscentiæ*.
Hæc autem declaratio nobis clarius exponit
preparationem SS. Sacramento convenientem.
Sepulchrum vocamus locum in quo cadaver
reconditur, velut sepulchrum Regis locus est in
quo Rex iam mortuus sepelitur: vocari igitur
sepulchrum concupiscentiæ locum significat in
quo concupiscentia iam mortua delitescit. D.
Thom. definitur concupiscentiam. *Appetitus de-
lectabilis circa bona quæ sunt secundum sensum, ut i.*
Novetur igitur in hoc Sacramento ita senti-
entiam

I. quendam esse carnis appetitum, ac si respectu
V. Sata- eius esset mortuus, taceat hic mortua & sepulta
mentum concupiscentia. *Concupiscentia. Et desit anima mea*
sepulch- in atria Domini. Optat & desiderat anima me-
rum sit sed accedens ad domum Dei & diuinum eius
concupiscentiam suam sensualium: quia carnis affectus
p. 13. in huius receptione Sacramenti, decet ut mor-
tuis sint: est etenim sepulchrum in quo mortua
& sepulta maneat anima quantum ad vitam
carnalem, affectus & concupiscentias sen-
suales.

II. In SS. Sacramento nos ipsos Deo litamus in
Nos cum sacrificio: quia sicut in illo Christus Patri offer-
Christo tur, qui caput est corporis mystici Ecclesie: dum
sunt of- illo se offert ut caput pro nobis, secum offert
tamus. totum corpus: quoniam ad hanc indicandam no-
stram cum Christo incorporationem in sacrifi-
cium missi: p. cepit Ecclesia ut in calice cum vi-
no vi verborum conueniendo in sanguine. Chri-
sti, aqua modica immisceatur, ut incorporaretur
atque ex viroque vinum efficiatur totum. Fre-
quenter lego in SS. Litteris aquam sumi pro
populo. *Aqua multa populi sunt.* Ve igitur decla-
retur qualiter populus se debeat incorporare
Christo qui semetipsum in verum sacrificium
per hoc Sacramentum Patri consecrat: quodque
ex ipso & nobis fiat vinum sacrificium offeren-
dum, ad hoc vult ut mixtio fiat aquae cum vino,
ita ut hoc sit sacrificium Christi, & nostrum quod
Deo offerimus: nam cum illo nos ipsos pariter
offerimus. Gratissimum Deo est sacrificium, pu-
rum & ab omnibus carnalibus liberum affecti-
bus, hoc est quod Deum placat & maxime qua-
do offertur in satisfactionem peccatorum: sed in
hoc sacrificio nullam patitur mixtionem nec
guttam appetitus sensualis nec quidem car-
nem redolens. Itaque ut Deo sit acceptum,
oportet ut sacrificium sit ita à carnis & sangui-
nis emundatum passioibus quasi iam illis iam
esset mortuum.

III. Olim mandauit Deus ut sacrificium litandum
pro leproso certis iisque mysticis perficeretur
circumstantijs nimirum de duobus passeribus
hac preparatione immolandis ut vnus iugula-
retur, alter vero liber demitteretur & eo te m-
pote quo primum occidebatur, alterum demitte-
rent in aëta liberum: *Fi in agrum per syluam eno-
laet.* Mirabilis sane conuersio passerum, quae
nobis optime declarat propositum argumentum,
ne liber dimittatur vnus donec alter fuerit oc-
census, ac si ex morte vnus procederet libertas
ut aequo alterius. Bini hi passeris corpus & au-

man designant, utrumque Deo delictum in hoc
Sacramento immolare sacrificium: cum enim
sit in nostrum scelera satisfactionem opti-
me figuratur in sacrificio leprosi: quia ad eum
modum quo lepra commaculat reddique cor-
pus abominabile eius qui lepra inficitur: ita
peccata inquinant redduntque animam execra-
bilem, ea committentem: pro illis igitur diuini
hoc instituitur sacrificium: cumque pro illis of-
feratur, Deo consecrare debemus corpus, ani-
mam, carnem, & spiritum: verum hoc ordine ut
caro immoletur iugulata & quasi vita priuata
non quidem morte naturali: nostram etenim morte
Deus non postulat, ut notat D. Chrysol. contra
quosdam haereticos, sed mortificatione affectuum
eius appetituum, illa nimirum morte inquit O.
rig. quam nobis praecipit Apost. *Mortificate mem-
bra vestra quae sunt super terram:* non materiali
ferreo cultro qui iugulum praescindit, sed cul-
tro mortificationis, qui carnales rescindat appeti-
tus, eosque sic enervet quasi forent mortuati:
que ex hac mortificatione & morte affectuum
huius passeris sequetur vita spiritus, efficacia de-
uotionis, etenim oblata Deo carne mortificata
in ordine ad suos appetitus, euolare poterit abs-
que vilo impedimento ad spirituales profes-
sionem, & per hoc Deo gratum offeretur sacrifi-
cium, hac confirmate illi se vnicus quod in
SS. offertur Sacramento.

Inde colligit D. Ambros. declarationem dua-
rum sententiarum in L. Deutero: hic enim Deus
sic loquitur: *Ego occidam & ego viuere faciam.*
Quid occidit Deus? *Carnem vique,* affectus car-
nisque appetitus, desideria honorum sensualium:
haec Deus occidit: *Ego occidam:* Et quid viuifi-
cat? *Spiritum sine dubio:* nec enim spiritus viuifi-
catur nisi caro mortificetur: Itaque nullum Deo
gratum immolabitur sacrificium nisi illud in
quo vita dedicatur spiritualis, autem cum
mortificatione carnis.

Quoniam Christus morti iam proximus (ut
notat & eleganter probat Orig.) hoc idem con-
firmat dum ait: *Spiritus quidem promptus est, caro*
autem infirma: quasi declarans quod spiritus
promptitudo & excitatio ex eo procederet quod
caro debilis esset & infirma eiusque virtus ac-
tentata: igitur si Deo te velis in S. Communionem
consequere, mortifica, etradica atque penitus
ille affectus carnales appetitus tui: illa nam-
que mortificatione spiritus liberrime ad Deum cedere
euolabit, tu vero dignum eris diuino palato sa-
cificium. Hoc inter alia notauit à Deo obserua-
tum dum filijs Israel Mauus deplueret, nimi- de
rum gypso

Ho. 14. in

Epist. ad

Rom.

Hom. 1. in

ps. 37.

Colof. 3.

Ser. 27.

Deut. 32.

39.

V.

Ita occi-

ditur ca-

ro & vi-

uificatur

VI.

Et Mau-

na pre-

debet

egressis

de

rum gypso

IV. Allegoria
de duo-
bus passe-
ribus in
sacrificio
leprosi.
Leuit. 14.

rum factum hoc non fuisse donec egressi fuissent de Aegypto, cum autem egressi fuissent statim illis de caelo velut pluviam illud largitus est, Aegyptus designat bona terrena, carnem & sanguinem, quia sicut Aegyptus locus fuit Babylonis & confusions, ita sunt bona terrena & carnalia, non enim nisi confusionem in anima generant & inquietudinem. Vt igitur indicaretur Deum tibi non concessurum SS. Sacramentum donec liber esses atque ex toto affectus carnales ad temporalia extripasses; idcirco non eis Manna concessit, eius figuram, donec omnino egressi essent de Aegypto & servitute, qua anima per peccatum affectumque carnis premitur id est Aegypto confusions; cum enim sit pax, charitatis, amorisque Sacramentum servari non debet Aegypto ita calamitosa; rescindantur ad ea affectus & eliminentur appetitus ambitionis, impudiciz, vindictz, odij, & contemptus proximi; quando namque in his argue in affectu eius quod illa sunt, anima ad statum accedit adeo felicem ut nulli deinceps vite carnalis subiacet; passio; quoniam illas omnes habeat velut mortuas tunc recipiendo tanto Sacramento censetur dignissima.

VII. Si SS. hoc sit Sacramentum in cuius institutione supra modum emicat virtus humilitatis, qua ratione in illud intrare potest ambitio & superbia qua innumericis? Si non reiciens propriam cogitationem estimationis & proximi tui de seipsum? Si in illo floreant puritas & munditia Dei, qua ratione illi convenient sordida & impura preteritionum oblectamentum & impudiciz proposita? Si Sacramentum dicatur misericordiz & clementiz, que illi convenientia cum vindicta tue desiderijs? Si Sacramentum nominetur charitatis & propter hoc illud scribitur *S. Eucharistia est bona charitatis* quomodo quadrabit illi odium malaque voluntas in te contra fratrem tuum? Ante omnia Aegyptum desere, hos rejice affectus, desideria ad terrena relecta inordinata. Quando namque hac mortificaveris ita ut assurgere amplius non audeant ac penitus superaveris quasi essent mortua, & contra vero in te vivant affectus spiritus & ita illos Deo consecres, securus accede ne timeas ad S. Communionem.

VIII. Expendit D. Bernardus preceptum Domini datum Abrahz quando immolaturus erat Deo filium suum in holocaustum: sic enim illi precepit: *Exi de terra tua & de cognatione tua* &c. & sub pena capitis ne manseris in illa. Insuper iniungit ut labris excedat paternis, illisque iam

egressus montem ascendat Deo filium suum tantum dilectum & vnguentum sacrificiorum & egredietur de monte in cuius vertice filium erit oblectamentum, famulos ad dicitur, solumque filio comite montem ascendit. Quid nobis Deus in hac sacrificij significat circumstantijs? Nimirum illud quod necessarium erat ad in roentum sacrificij vnguenti filij Dei in SS. Sacramento, nos ipse in illo incorporando ut pariter imitabimur. Primo te ascendere oportet ad montem sanctum Ecclesie id est ad summum perfectionis apicem secundum ordinem & dispositionem doctorum Evangelicorum. Hec enim est altissimum Ecclesie culmen, & continuo de terra domoque tua abcedere: intelligo carnis & sanguinis affectus reijciat qui sunt terra tua, quia in illo salutaris, vivis, & moreris, & solum ascendere comite intellectu tuo fide instructo in cognitione dignitatis huius D. Sacrificij: cetera tantum in illis potest prospera per lumen fidei quia terra tua non debet naturalis lumen rationis: Sedes in debet nullo alio socio oblectans hoc sacrificij quia illi convenient cognitio Dei per fidem huius mysterij. Ascendat igitur homo cum egressus fuerit de terra desideriorum mundanorum, oblectamentis accedens ad Sacram Communionem) carnis ac sanguinis si namque ad illam accelerat hoc modo preparati, quo mortui sunt carnales desideria huius mundi, & spiritus solus ac expeditus ad illas evolvat nam voluptatibus mundis affectibus irationis, sensibus suis consumis exlestibus; tunc oportet illi preterit quod illi ponitur, atque in carum presentia succidere debent velut mortui. Ingressum templum Dagon Arca Domini, & ilico ad eius conspectum corruat: statua Dagon: statua hac mundi oblectat voluptates, terrena desideria, affectusque carnales: arca vero SS. Sacramentum ob rationes alias declarandas: Vt igitur denotet Spiritus S. Communionem illis affectus & desideria corrumpere debere ut mortuos quodque nos in delijs bonis que ponamus que Deus in Seta Communionem partitur, accedere debet animus velut mortuus in ordine ad predictos affectus, hoc agit ut ad Arca presentiam, Dagon in ipso templo in terram corruat: quia in ipsa proptia terra inhabitacione corrumpere & mori debet caro secundum suam concupiscentiam & appetitum, ut ad Dei presentiam in hoc SS. Sacramento perveniat.

S. in Lev.